

קִיּוּם:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

תורה אור

מסורת הש"ס

(א) לעיל קח וישני (ב) לעיל נט
ויתאן נט (ג) לעיל קח ע"ש
(ד) תוס' ס"ג ה"ד, ע"ש ע"ש
אחר פ"ט הל' י"ה, (ה) ת"ס
ויקרא נדבה פ"ד ה"א,
(ו) לעיל ט"ז, (ז) י"ד ירוש'
הגיגה פ"ג ס"ד, (ח) לעיל
ק"י ירוש' מגילה פ"א ה"ב,
(י) ע"ש ע"ש, (י"א) ויתקראו ואל
נחזי כמכשירים כהנים כיון קול
ע"ש, ר"ס הלכות ראיה מן פסוק
אחר כדבר הימים א"י ט"ז נ"ח
דוד מביא לך ע"ש, ע"ש לעיל ו' פ"ט
מטעם לאמן ברה"י ע"ש,
(ג) ע' י"ק, ע"ש ש"ך לעיל
במשנה ב"ר.

גליון הש"ס

לעיל דף ל"ב ע"א בתוס' ד"ה תלי
שנא פתיכה יס"ו.

שינוי נוסחאות

[illegible]

א' נמי איפכא היינו
ל הנחלה אלא למאן
זו וירושלים מנוחה ^א
בשלמא למ"ד זו זו
שוכבוס נחלה ^ב
תיב ^ג וירחק ^א להם
שילה על פ' ה' אלא
שלמא נחלה נחלת
מאי מנוחה מנוחת
הארון בשלמא למ"ד
לה הוה שריא במות
את גדי העוים ואת
ה' אלא למ"ד זו זו
רון מאי ויקח מנוח
ואדבי רבי ישמעאל
אמר זו זו וירושלים
לגברי: כל הקדשים
א שנו אלא בשחיטה
מייחב מאי מעמא
אמר על ^ב הסמוכין ^א
מי כתיב ועליהם
ואליהם קרינן ^א ועוד
יה רבי שמעון אומר
איסור הבמות ושחט
בבמות בחיין הרי הן
בהן כרת ^א הקדישן
שחט והעלה בשעת
בעשה ולא תעשה
בשעת איסור הבמות
עקת היתר הבמות הרי
אלא תעשה הקדישן
שחט והעלה בשעת
כלום תיובתא דרב
שים ^א וכר' ^ב * סמיכה ^א
שחיטת צפון דכתיב
וכיב ^א דכתיב ^ב וזרק ^א
תינופה דכתיב ^ב
גשה דכתיב ^א והגיש
ה' אומר אין מנוחה
ל דברי האומר יש
בבמה לדברי האומר
צוות בבמה ^א וזבחים
עופות: וכן דכתיב
^א לשרת בבמה ^ב וכלי
קדוש: לריח ^א ניחוח
ה' מחיצה בדמים ^א
ד חצי המזבח: ריחין
^א אל המזבח ירחצו:
^א שנו אלא בקדשי
בבמה קטנה אבל
מותר רב ^א והוא
ואין נוהגין בקדשי
קטנה איכא דאמרי
ולה והקרינן בבמה
בבמה גדולה אין
חמי תודה נוהגין
קטנה אימא נוהגין
אלעוד דאמר רבי
מתיצות לכל דבר בעי רבי זירא עולת ^א בבמה יתיר

נתינו אבשלום שהקריב בחבורו כדמכיס (שמואל ב טו) אלמה נא
דר עבדך בשבתי בגשור דאין לומר דהוה מפרש דלא הלך אבשלום
אלא להביא כנשים מחבורו שהיו שם טובים ולהקריבם בגבעון

בצמח גדולה באהל מועד כדע'
 וממר ברש פרק שני דהמורה
 יומא (ד) דהא מסקינן תםס על
 ריבין דלא קרבינן בחברין בצמח יסוד
 זול דלא לביא מחברין מיבעי ליה
 עוד כתיב בשמאל (א ט) כי הוא
 יגשור אל העולה והשלמים ויג'
 ועולה ובסמך מייתי לה קראי
 הקרב עליה בצמח: ויהי כגוף
 הארון. פירש רש"י פסוק בדברי הימים
 (ב) א קומה י' אליהם לנקח אתה
 ארון עוף וזהו מזי להביא פסוק
 להביא ביהושע (פרק ג) ויהי כגוף
 ופסות רגלי הכהנים נושאי הארון.
 ויהי כגוף (ב) ויהי כגוף הארון
 ובעונה יאמר וגי':
 ג' משכינהו נבא לאברהם י'
 לעיל
 ישרתי
 חסד מוקמ' (דף כג) גי' זה חסד
 דרומי: (סג) לאברהם כתיב
 הוא דאמין לעיל ואליהם לערב
 ונשיא חינו שמיאם והעולה אכל
 וזלי האי לא אמין לערב הימ'
 הכמות על איסור הכמות:

תאמר אליהם כתיב
וַיָּבֹאוּ אֲרֵכָה כְּלָלוֹת
בְּקִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁין בִּשְׁעוֹ
וְהֶעֱלָה בִשְׁעַת אִיסוֹר
בַּעֲשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְיִי
בִשְׁעַת הַיֵּתֶר הַבְּמוֹת
אִיסוֹר הַבְּמוֹת ה' הָרִי
וְאִין בְּהֵן כִּרְתַּת הַקִּדְשִׁין
וְשַׁחַט וְהֶעֱלָה בְּהוּי' ב' כ
הֵן בַּעֲשָׂה וְאִין בְּהֵן
בִּשְׁעַת הַיֵּתֶר הַבְּמוֹת
הַיֵּתֶר הַבְּמוֹת פְּטוֹר
כִּהְיָה תִּיּוּבְתָא: וְאָלֵי
דְּכִתְיִב לִפְנֵי ה' וְסִמְךָ
צְפוּנָה לִפְנֵי ה' מִתְּנוּת
עַל הַמְּזוּבָה סָבִיב (ג)
וְהִיָּה א' הַבְּהֵן לִפְנֵי ה'
אֵל הַמְּזוּבָה: רַבִּי יְהוֹ
בְּכִמְהוּ: אָמֹר רַב שִׁשְׁי
מִנְהָה בְּכִמְהוּ יֵשׁ עוֹפוּר
אִין מִנְהָה בְּכִמְהוּ אִין

ומה רש"י

[illegible]

על מנת להימנע מלשון חלופה, נעשה שימוש במונחים (הקדמה) והקדמה. המונח "הקדמה" מתייחס למחלקת המסמך, והמונח "הקדמה" מתייחס למחלקת המסמך. המונח "הקדמה" מתייחס למחלקת המסמך, והמונח "הקדמה" מתייחס למחלקת המסמך.

החן במתה: לה' לל לפני ה' (יש: 4) אילו קדשי גדולה הקריבין בגדולה אין חוצוי כלל (איק: 1) אלא שטור מכלום מל' גדולה וכוונתם במסין דקלטורו בלל (יש: 4) מה' גדו' וכולתו אחריה ואומיתור דרובא כמתה טענה, אבל כמתה גדולה: מן דרמסו וליס מל' (איק: 1)

[illegible]